EVROPSKA KOMISIJA

Bruselj, 27.7.2010
COM(2010)404 konč.

POROČILO KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU IN SVETU

Dajanje v promet replik strelnega orožja

POROČILO KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU IN SVETU

Dajanje v promet replik strelnega orožja

To poročilo je oblikovano v skladu s členom 17 Direktive Sveta št. 91/477/EGS o nadzoru nabave in posedovanja orožja, kakor je bila spremenjena z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta št. 2008/51/ES z dne 21. maja 2008.

1. DIREKTIVA 2008/51/ES O SPREMEMBI DIREKTIVE 91/477/EGS IN VPRAŠANJE REPLIK STRELNEGA OROŽJA

1.1. Vprašanje replik strelnega orožja, nastalo med zakonodajnim delom za sprejetje Direktive 2008/51/ES, se je pojavilo zlasti pri vključitvi varnostnih vprašanj v direktivo, katere prvotni namen je bil, da se z zahtevanimi varnostnimi ukrepi poenostavi pretok strelnega orožja v lasti civilistov na notranjem trgu.

1.2. Vendar so na razpravi o spremenjeni direktivi v Evropskem parlamentu nekateri policijski izvedenci, ki so jih povabili poslanci EP, predstavili učinke kriminalnih dejanj, ki bi jih na primer lahko imela uporaba plašilnih pištol (ali pištol s slepimi naboji), če bi jih prestopniki predelali v pravo strelno orožje.

Neposredna posledica tega problema je, da z direktivo spremenjena opredelitev strelnega orožja, ki je skoraj dobesedno vzeta iz „Protokola o strelnem orožju“[1], zajema predmete, „*ki jih je mogoče predelati za izstrelitev šiber, krogel ali izstrelka z delovanje razstreliva, če je videti kot strelno orožje in jih je mogoče zaradi njegove konstrukcije ali materiala, iz katerega je izdelano, predelati v strelno orožje*.“

1.3. Zato se direktiva ne uporablja za druge izdelke, ki so videti kot strelno orožje, kot so replike strelnega orožja, za katere ta direktiva ne zajema opredelitve.

2. REPLIKE STRELNEGA OROŽJA: RAZLIČNI POMENI V RAZLIČNIH DRŽAVAH ČLANICAH

2.1. „Protokol o strelnem orožju“ ne vsebuje nobenega operativnega merila, ki bi se v tem poročilu lahko zares uporabilo za opredelitev „strelnega orožja“: člen 3, v katerem je zajeta opredelitev strelnega orožja, navaja le predmete, ki so pri doseganju podobnosti s strelnim orožjem v ta namen „z lahkoto predelani“ .

2.2. „Replike“ zajemajo predmete, ki se v državah članicah razlikujejo, imajo različno naravo ter so različno kompleksni in nevarni. Zato se lahko številni predmeti štejejo bolj ali manj za replike strelnega orožja. Dejansko se lahko izraz replika strelnega orožja uporablja za predmete, ki so samo podobni ali popolnoma enaki strelnemu orožju.

---

[1] Protokol proti izdelavi in nezakoniti prodaji strelnega orožja, njegovih delov, elementov in streliva, ki je priložen Konvenciji Združenih narodov proti organiziranemu čezmejnemu kriminalu – http://www.unodc.org/pdf/crime/a_res_55/255e.pdf.

2.3. Tudi drugi izrazi imajo lahko isti pomen kot replike, in sicer reprodukcije, imitacije in kopije. Zato se zdi potrebno, da se naredi seznam nekaterih predmetov, ki bi lahko v večji ali manjši meri imeli videz replik.

2.4. V nekaterih zakonodajah se tako uporablja izraz replika za orožje, ki je popolnoma enako oblikovano ter ima enak videz in enake značilnosti kot originalno orožje. Znano je, da lahko izkušeni obrtniki kjer koli na svetu na podlagi originala kopirajo in tako rekoč „klonirajo“ orožje. Jasno je, da so izdelava, posedovanje in zlasti uporaba orožja, ki nima dovoljenja za trženje in pri izdelavi ne upošteva vseh nacionalnih in evropskih zakonodaj, popolnoma nezakonita.

2.5. Druge „replike“ so prav tako „klonirane“ vrste pravega orožja. Razlika od prejšnjih je, da se imenujejo „pasivno“ ali „dekorativno orožje“, ali celo „lažno orožje“. Ogrodje je lahko kovinsko ali plastično, teža primerljiva ali veliko lažja, v vsakem primeru pa se s temi predmeti ne da streljati ali jih polniti s strelivom. Te predmete zlasti cenijo pravi zbiratelji.

2.6. Nekatere pištole (gre zlasti za kratkocevno orožje), ki so pravo strelno orožje, postanejo deformirani izdelki v skladu s posebnim in določenim dovoljenjem za trgovanje. Izdelovalec prave pištole lahko na primer dovoljenje za izdelavo proda drugemu izdelovalcu, ki bo natančno in v skladu z zakonodajo kopiral zadevni model, vendar bo iz njega naredil pištolo na šibre in/ali pištolo, namenjeno streljanju s slepimi naboji ali plašilnemu streljanju.

2.7. Na splošno je lahko plašilno orožje dokaj realistična imitacija pravega strelnega orožja (ne da bi pri tem bilo treba kopirati določen model). V skladu s Stalno mednarodno komisijo za preskušanje ročnega strelnega orožja[2] (CIP) se za plašilno orožje štejejo vse prenosne pištole, ki niso bile izdelane za streljanje s pravimi izstrelki. Plašilno orožje je tako namenjeno streljanju s slepimi naboji, plinskimi naboji in naboji s solzivcem.

3. DRUGI IZDELKI SO PODOBNI STRELNEMU OROŽJU, NE BILI UVRŠČENI MED REPLIKE

3.1. Zato se bolj ali manj realistične imitacije strelnega orožja uporabljajo za razvedrilo ali razmeroma nove konjičke, kot je „airsoft“. Gre za prostočasno dejavnost v obliki igre, v kateri se spopadeta dve ekipi, katerih igralci so oboroženi z imitacijo orožja (po navadi plastično) za streljanje plastičnih kroglic velikosti 6 mm ali 8 mm na plin ali stisnjen zrak. Moč izstrelka na splošno znaša od 2 do 7 joulov.

3.2. Pištole na šibre so lahko včasih podobne pravim pištolam (vendar niso nujno imitacije določenega modela). Izstrelki so naboji s šibrami iz jekla/svinca ali gume. Princip streljanja na plin je enak kot pri pištolah za *airsoft*, pri čemer je glavna razlika v vrsti uporabljenega naboja.

3.3. Drugi predmeti so dokaj podobni strelnemu orožju, ne da bi bili njihova najbolj realistična imitacija, na primer orožje, ki se uporablja za „paintball“. Gre za prostočasno dejavnost, ki se izvaja na zasebnih zemljiščih v naravi ali mestu, v obliki

---

[2] CIP je mednarodna organizacija, ki združuje 13 držav, od katerih jih je 11 držav članic EU.

igre, v kateri so igralci oboroženi z orožjem, ki na plin ali stisnjen zrak izstreli barvne kroglice. Barvne kroglice so izstreljene z močjo od 10 do 13 joulov.

3.4. Tudi drugi predmeti so lahko do neke mere podobni pravemu strelnemu orožju, in sicer pištole za ubijanje živali ali pištole za klic v sili/signalne pištole.

3.5. Izraz „replika“ se lahko v določenih pomenih uporablja za reprodukcije starinskega orožja. Ti predmeti so bolj ali manj zvesta (vendar včasih brezhibna) reprodukcija modelov zgodovinskega orožja, za to priložnost izposojenega iz muzejev, in so kopije za prodajo zbirateljem.

3.6. Nazadnje je treba poudariti, da določena direktiva pojasnjuje razliko med „repliko“ strelnega orožja in igračo. V skladu s točko 20 Priloge I Direktive 88/378/EGS *„zveste imitacije pravega strelnega orožja“* se dejansko ne štejejo za igrače[3]. To odstopanje je med drugim natančneje določeno in razširjeno v novi Direktivi 2009/48/ES, ki razveljavlja Direktivo 88/378/EGS in se mora prenesti v nacionalne zakonodaje pred 20. januarjem 2011.

4. REPLIKE STRELNEGA OROŽJA: NEKAJ SKUPNIH GOSPODARSKIH VIDIKOV

4.1. Po podatkih Eurostata so vzmetne, zračne in plinske pištole, kot npr. gumijevke, zajete v isti statistični kategoriji[4].

4.2. V proizvodnji EU za to kategorijo je zadnjih pet let opaziti relativno stabilen trend vrednosti, ki je leta 2008 dosegel približno 190 milijonov EUR. Proizvodna količina je narasla in tako leta 2008 dosegla milijon enot. Glede na razpoložljive statistike so štiri glavne države proizvajalke Unije Nemčija (z velikim številom športnih strelcev – 1, 7 milijonov licenc), Italija, Združeno kraljestvo in Španija.

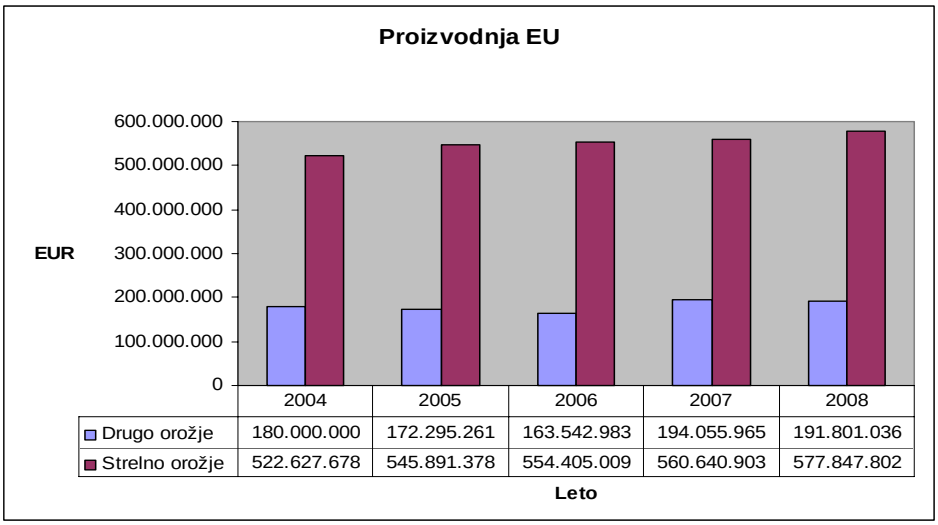

	2004	2005	2006	2007	2008
Drugo orožje	180.000.000	172.295.261	163.542.983	194.055.965	191.801.036
Strelno orožje	522.627.678	545.891.378	554.405.009	560.640.903	577.847.802

[3] Člen 1 Direktive 88/378/EGS: „Ta direktiva velja za igrače. „Igrača“ je kateri koli proizvod ali material, izdelan ali jasno namenjen uporabi pri igri za otroke, mlajše od 14 let.“

[4] Statistika Eurostata loči med kategorijama „strelno orožje“ in „drugo orožje„. *Strelno orožje: revolverji in pištole, lovske puške, puške, karabinke in muzzle loaders (razen za vojaško uporabo). Drugo orožje: vzmetne, zračne ali plinske puške in pištole ter gumijevke (razen za vojaško uporabo).*

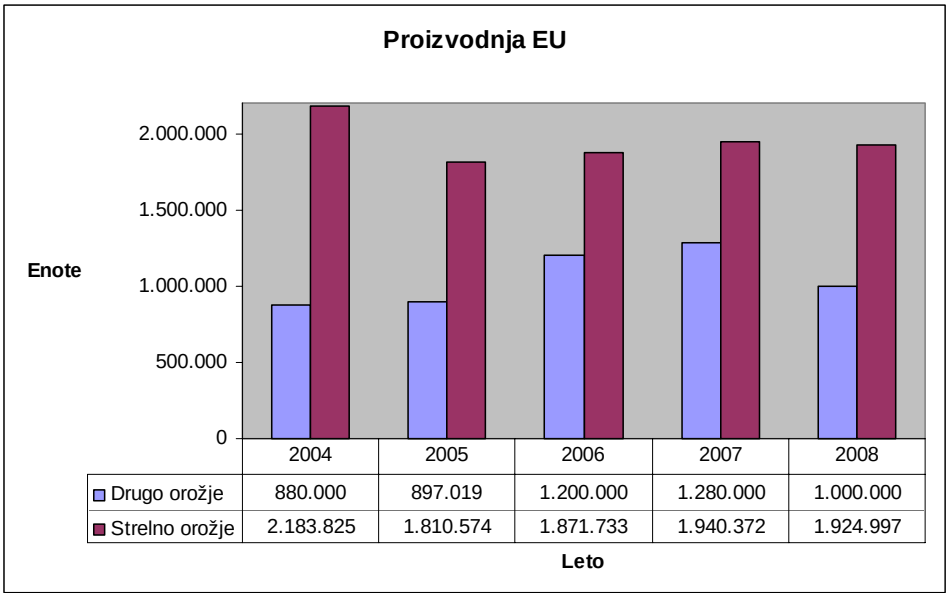

4.3. Uvoz v EU iz tretjih držav je leta 2008 znašal skoraj 50 milijonov evrov. Glede na podatke Eurostata so glavni dobavitelji za evropski trg Kitajska, Združene države, Tajska in Japonska. Prav tako je treba poudariti, da se znaten del pištol na šibre in plašilnih pištol izdeluje v Turčiji in Rusiji.

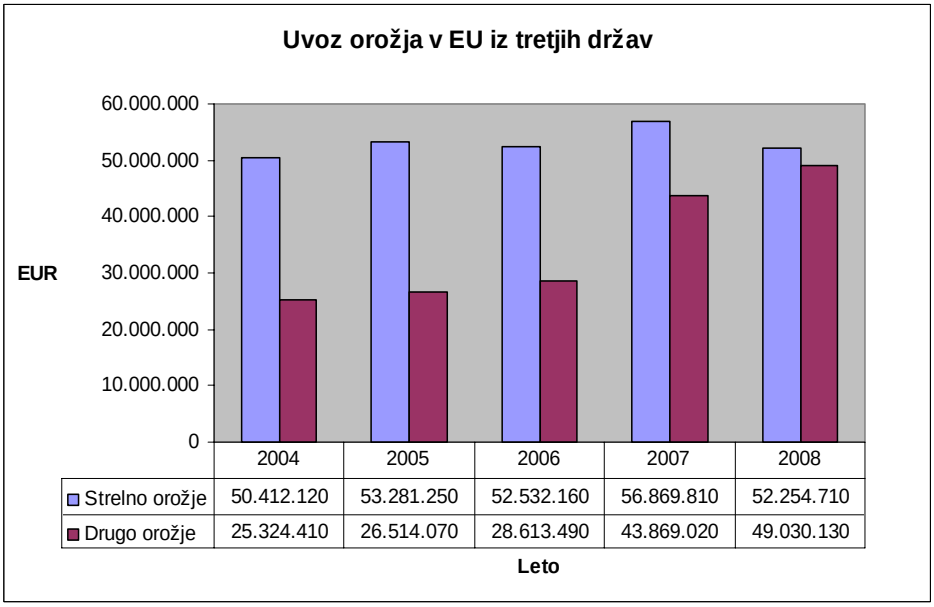

Izvoz iz EU v tretje države znaša približno 55 milijonov evrov. Glavni namembni kraji so Združene države, Rusija, Združeni arabski emirati, Saudova arabija in Ukrajina.

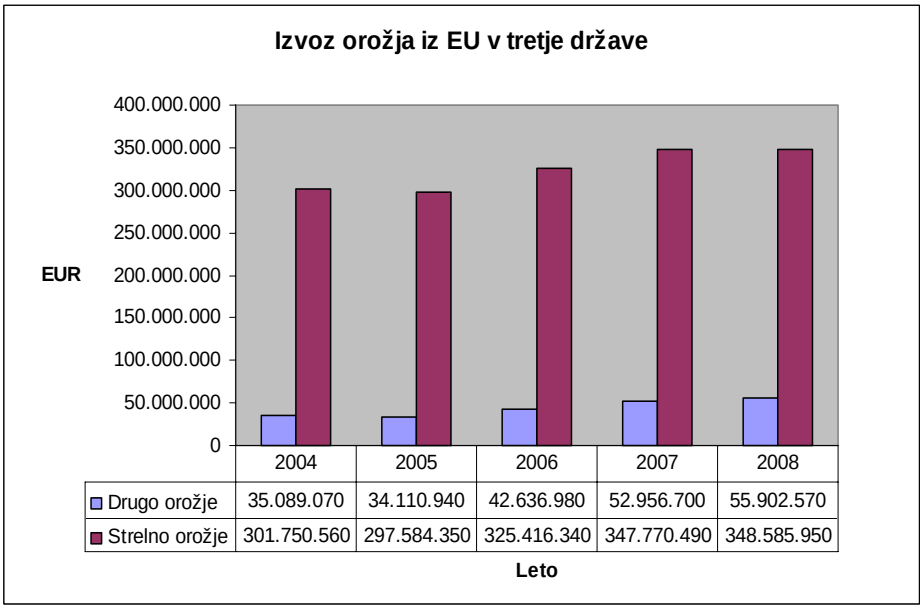

4.4. Vrednost trgovine znotraj EU je leta 2008 je bila dokaj ustaljena in je znašala približno 53 milijonov evrov. Glavna dobavitelja sta Nemčija in Španija. Glavni kupci so Francija, Češka republika in Italija.

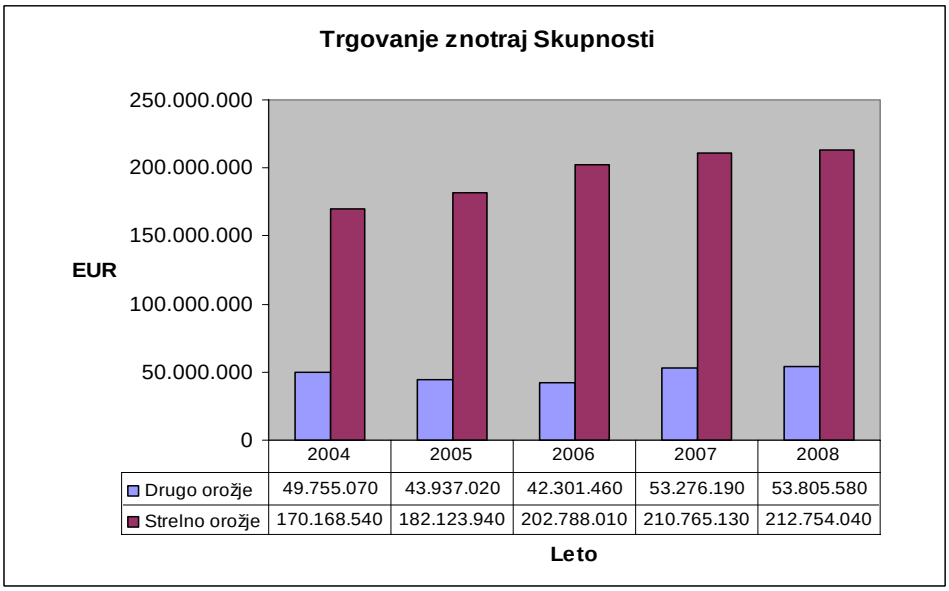

5. VPRAŠALNIK O REPLIKAH STRELNEGA OROŽJA, KI SO GA IZDELALE SLUŽBE KOMISIJE

5.1. Komisija je zaradi čim bolj natančne obravnave vprašanja „replik“ strelnega orožja izdelala vprašalnik in ga julija 2009 poslala vsem državam članicam.

5.2. Vrsta vprašanj je bila kar najbolj obsežna in je zajemala sledeče vidike:

(a) varstvene vidike in vidike upravne policije (policijska statistika o kriminalnih in kaznivih dejanjih v zvezi z replikami, omejitvijo nošnje replik ali javnega razkazovanja …);

(b) zakonodajni in drugi predpisi, namenjeni zlasti pridobivanju informacij o tem, katera država članica že upošteva replike orožja v svoji zakonodaji in če, katere določbe se za to uporabljajo (dajanje v promet, uporaba teh določb za replike, uvožene in prenesene iz drugih držav članic ...);

(c) gospodarski vidik za ugotavljanje gospodarske teže replik,

(d) povezane z morebitno predelavo replik, kot je obstoj standardov ali postopkov proti predelavi, ki zajemajo izdelavo in/ali dajanje v promet.

5.3. Vse države članice so izpolnile vprašalnik, dodatno pa so bila opravljena srečanja z upravnimi organi, ki se ukvarjajo s temi vprašanji (zlasti notranje ministrstvo ali ministrstvo za pravosodje), predstavniki industrije, trgovci na drobno ali socialno-poklicna kategorije, na katere najbolj vpliva razvoj Direktive 91/477/EGS.

5.4. Nazadnje so bili rezultati posvetovanja držav članic, pridobljeni z vprašalniki, njihovim predstavnikom v strnjeni obliki predstavljeni na drugem srečanju kontaktne skupine, ustanovljene z Direktivo 2008/51/ES, ki je potekalo 8. marca 2010 v Bruslju.

6. IZPOLNJENI VPRAŠALNIKI DRŽAV ČLANIC, ZDRUŽENI V TRI KATEGORIJE

6.1. Prva kategorija zajema države članice, ki v svojih zakonodajah ne zajemajo, ali vsaj ne popolnoma, pojma replika. Mednje spadajo Luksemburg, Grčija, Latvija, Estonija, Danska, Ciper, Slovenija, Bolgarija in Finska. Te države članice imajo naslednje posebne značilnosti:

– nimajo težav z obsežnim kršenjem javnega reda zaradi uporabe replik,

– ne razlikujejo med zadevnimi izdelki, kar zadeva zmogljivost, izraženo v joulih,

– ki jim ne preprečujejo, da bi v nekaterih okoliščinah sprejele posebne ukrepe v zvezi z javnim redom ali upravno policijo, kot je prepoved posedovanja ali razkazovanja predmetov, ki so podobni strelnemu orožju, na javnih mestih.

6.2. V drugi kategoriji je 15 držav članic: Francija, Romunija, Avstrija, Belgija, Češka, Španija, Madžarska, Irska, Italija, Malta, Litva, Poljska, Slovaška, Švedska in Nemčija. Te države imajo zakonodaje, v katerih je lahko pojem replika (ali reprodukcija) strelnega orožja natančneje določen, ne da bi bili predhodno prijavljene posebne ali velike težave. Prav tako je opaziti, da:

– je ločnica med izdelkom, ki je podoben repliki, in tistim, ki spada v okvir zakonodaje o pravem strelnem orožju (npr. o formalnostih v zvezi s prijavo, dovoljenjem in prevozom), običajno v joulih izražen prag,

– se kot prag pogosto uporablja 7,5 joulov, vendar se zakonodaja o strelnem orožju lahko uporabi že od praga 1 joula, ali se lahko uporablja od 17 joulov,

– izbira praga (1, 7,5 ali 17 J) ne pomeni nujno, da za replike nad tem pragom v vseh vidikih veljajo enake omejitve kot za pravo strelno orožje, zato uporaba zakonodaje o strelnem orožju lahko pomeni le, da za prodajo replike veljajo formalnosti v zvezi s prijavo ali dovoljenjem, oziroma da se replika ne sme prodajati mladoletnim osebam,

– se dodatni ukrepi lahko uporabljajo za zagotovitev, da se ta prag ne preseže. Tako se v primeru Nemčije opravi dodatna kontrola z žigom[5] posebnega organa (*Physikalish-Technische Bundesantalt)*, ki se zahteva za izdelavo nekaterih vrst plašilnih pištol. Žig zagotavlja, da moč plašilne pištole ne presega nacionalnega praga v višini 7,5 joulov.

6.3. V tretji kategoriji je skupina treh držav članic (Portugalska, Nizozemska, Združeno kraljestvo), katerih zakonodaje si v okvir zakonov in predpisov prizadevajo bolj natančno zajeti opredelitev replik/reprodukcij/„realističnih imitacij“. Te države članice so tudi različno zaskrbljene zaradi predelave nekaterih replik in njihovega dajanja v promet:

– nizozemska zakonodaja namreč prepoveduje prodajo in dajanje v promet nekaterih replik strelnega orožja, ne glede na to, ali je z njimi mogoče streljati izstrelke ali jih predelati v pravo strelno orožje. Zato ni čudno, da so v tem smislu carinski in policijski organi zaskrbljeni, če njihovi državljani te vrste izdelkov kupujejo v sosednjih državah,

– Združeno kraljestvo in Portugalska za nekatere replike zahtevata posebno barvo: realistične imitacije strelnega orožja (*realistic imitation firearms*) za Združeno kraljestvo in replike za prosti čas za Portugalsko (predvsem tiste, ki se uporabljajo za „paintball“ ali „airsoft“), da se poskuša preprečiti zamenjava s pravim strelnim orožjem, pri čemer se merilo nevarnosti ne nanaša več na zmožnost streljanja izstrelka ali stopnjo „predelave“, ampak na stopnjo imitacije ali realizma v zvezi s pravim orožjem,

– Združeno kraljestvo je še posebej zaskrbljeno zaradi tega, ker imajo sosednje države na splošno manj strogo zakonodajo v zvezi z dajanjem v promet nekaterih plašilnih pištol, za katere se šteje, da jih je mogoče nezakonito predelati. Ker je dajanje v promet (in torej uvoz) teh plašilnih pištol v Združenem kraljestvu prepovedano, kontrola te prepovedi pomeni dodatno delo za odgovorne organe.

7. GLAVNE UGOTOVITVE IZ VPRAŠALNIKA

7.1. Prva opomba se nanaša na dejstvo, da upravni organi ne morejo vedno sami pridobiti realnih statističnih podatkov, zlasti kar zadeva število predmetov v prometu ali ogrožanje varnosti dobrin in oseb ter še toliko bolj resnost ogrožanja, do katerega pride ali ki se olajša z uporabo replik[6].

---

[5] Gre za znak PTB znotraj kroga.

[6] Razen Nizozemske, ki opravi natančno statistiko tudi o izdelkih, ki so manj določeni in so kategorizirani kot „nepravi izdelki“ (*look-a-likes*), in Združenega kraljestva, ki za leto 2007/2008 poroča o približno 1500 kriminalnih ali kaznivih dejanjih („prekrški“), storjenih z bolj ali manj „realističnimi“ imitacijami.

7.2. Zdi se, da so varnostni problemi v večini primerov, o katerih so poročale države članice, zlasti povezani z nezakonito predelavo plašilnih pištol za streljanje s pravimi naboji. Starinsko orožje ali reprodukcije takšnih predmetov se ne štejejo kot nevarni za varnost dobrin in oseb.

7.3. V odgovorih na vprašalnik se poudarja, da ima lahko predmet, ki je realistična imitacija strelnega orožja (nepravo orožje, ki imitira pištolo ali revolver) plašilni učinek in se lahko uporabi za izvedbo prekrška. Takšna uporaba je lahko za prestopnika še bolj tvegana, saj je lahko vpleten v morebitni oboroženi spopad, zlasti s policijo, za katero se šteje, da deluje v samoobrambi.

7.4. Prijavljene primere o nezakoniti predelavi plašilnih pištol in splošneje zlonamerni uporabi replik za ustrahovanje ali rope pa je treba obravnavati v primerjavi s dokaj velikim številom plašilnih pištol (ali pištol s slepimi naboji) v Evropski uniji. Če tej kategoriji prištejemo še pištole za airsoft, je na primer v Nemčiji v zasebni lasti od 15 do 18 milijonov izdelkov.

7.5. Treba je opozoriti, da se nekatere replike (zlasti plašilne pištole) včasih uporabljajo za samoobrambo. Zaradi tega bi imetnik, ki bi bil bolj ali manj upravičeno zaskrbljen zaradi lastne varnosti, lahko pomišljal pri zaprositvi za dovoljenje za nošnjo pravega orožja ali, še huje, lahko bi si nezakonito priskrbel pravo orožje.

7.6. Številne države Unije ne izdelujejo nobenega predmeta te vrste, ne poročajo o nobeni večji težavi in nimajo na voljo nobene podrobne statistike o lastnikih replik strelnega orožja.

7.7. Malo držav članic občasno poroča o zaskrbljenosti glede čezmejnega pretoka replik strelnega orožja, zlasti kadar je njihova zakonodaja že zelo omejena. Nekatere plašilne pištole, izdelane zunaj meja EU, povzročajo posebno zaskrbljenost zaradi njihovega načina izdelave, ker naj bi omogočale enostavno predelavo, t.j. streljanje s pravimi naboji.

7.8. Treba je tudi poudariti, da države članice Stalne mednarodne komisije za preskušanje ročnega strelnega orožja (CIP), ki združuje večino izdelovalcev Evropske unije, za plašilno orožje že uporabljajo testiranje za homologacijo, oznako tipa, skladnost glavnih dimenzij, odpornost in varno delovanje.

8. IMETNIKI REPLIK

8.1. Imetniki „replik“ so le redko iste osebe kot „uporabniki“ klasičnega strelnega orožja, ki so predvsem lovci, športni strelci in druge kategorije imetnikov strelnega orožja ter seveda izdelovalci strelnega orožja in trgovci na drobno s strelnim orožjem.

8.2. Druga skupina imetnikov replik je sestavljena iz zbirateljev orožja, ne glede na to, ali gre za starinsko orožje ali njegove reprodukcije. Treba je opozoriti, da nekateri med njimi zbirajo plašilno orožje, ki je imitacija pravega strelnega orožja. Zato na to kategorijo lahko vplivajo morebitne nacionalne določbe o replikah.

8.3. Trgovci na drobno verjetno predstavljajo socialno-poklicno kategorijo, na katero najbolj vpliva nacionalna zakonodaja o prodaji replik. V nekaterih državah se replike

lahko prodajajo le v trgovinah z orožjem ali se vsaj ne smejo prodajati v trgovinah z igračami.

9. SKLEPNE UGOTOVITVE

9.1. Upoštevati je treba, da 9 držav članic v svojih zakonodajah ne zajema, ali vsaj ne zajema v celoti, pojma replika in nima težav z obsežnim kršenjem javnega reda zaradi uporabe replik, medtem ko 15 drugih držav članic ne poroča o posebnih ali velikih težavah pri prevozu ali uvozu iz drugih držav. Le nekaj državah članicah je nacionalna zakonodaja o replikah bolj stroga, kar včasih povzroča zaskrbljenost zaradi čezmejnih premikov replik strelnega orožja. V teh okoliščinah le malo elementov kaže na to, da bi evropska uskladitev nacionalnih zakonodaj o replikah z odpravo ovir za prost pretok blaga ali izkrivljanja konkurence izboljšala delovanje notranjega trga.

9.2. Poleg tega države članice že imajo manevrski prostor za presojo pri določitvi pravil za dajanje v promet in uporabo replik[7]. Ta nacionalna pravila o dajanju v promet in uporabi replik morajo upoštevati načelo prostega pretoka blaga (členi 34–36 Pogodbe o delovanju Evropske unije, PDEU) in ne smejo posegati v posebne ukrepe policijskega sodelovanja. Člen 34 PDEU prepoveduje nacionalne ukrepe, ki lahko neposredno ali posredno ter dejansko ali potencialno ovirajo trgovino znotraj Skupnosti. Zato bi lahko zakonodaja države članice, ki prepoveduje uvoz, izdelavo, trženje ali uporabo replik strelnega orožja lahko ovirala trgovino v smislu člena 34 PDEU.

9.3. Jasno je, da je lahko taka zakonodaja, ki je v skladu s členom 36 PDEU, upravičena zaradi javne varnosti ter varovanja zdravja in življenja ljudi, vendar zadevna zakonodaja ne sme biti v nasprotju s načelom sorazmernosti. Treba je zagotoviti, da na doseganje cilja ne vplivajo ukrepi, ki trgovino v EU manj omejujejo.

9.4. Zaradi ugotavljanja sorazmernosti ukrepa se zato glede replik strelnega orožja lahko upoštevajo različni vidiki: preučilo se bo, ali gre za absolutno prepoved ali tudi izjeme, omejitev prepovedi prodaje mladoletnim kupcem ali prodaje po internetu ali na daljavo na splošno, ali pa omejitev prepovedi uporabe ali razkazovanja replik na javnem prostoru.

9.5. Poleg tega je prosti pretok replik strelnega orožja v EU zagotovljen z Uredbo (ES) št. 764/2008 z dne 9. julija 2008 o določitvi postopkov za uporabo nekaterih nacionalnih tehničnih pravil za proizvode, ki se zakonito tržijo v drugi državi članici, in o razveljavitvi Odločbe št. 3052/95/ES[8]. Ta uredba se uporablja od 13. maja 2009. Poleg tega določa pravila in postopke, ki jih morajo pristojni organi držav članic

---

[7] V tem smislu je treba poudariti, da Direktiva 91/477/EGS v členu 2.1 izključuje naslednje: „ta direktiva ne predvideva uporabe nacionalnih določb v zvezi z nošnjo orožja."

[8] UL L 218, 13.8.2008, str. 21. Uvodna izjava (14) te uredbe določa da „orožje spada med proizvode, ki lahko predstavljajo resno tveganje za zdravje in varnost ljudi ter za javno varnost držav članic. Za več specifičnih vrst orožja, ki se zakonito tržijo v eni državi članici, se lahko zaradi zaščite zdravja in varnosti ljudi ter preprečevanja kaznivih dejanj predvidijo omejevalni ukrepi v drugi državi članici. Takšni ukrepi so lahko posebne kontrole in odobritve, preden je orožje, ki se zakonito trži v eni državi članici, dano na trg v drugi državi članici. Zato bi bilo državam članicam treba dovoliti, da preprečijo dajanje orožja na svoje trge, dokler niso v celoti izpolnjene nacionalne postopkovne zahteve."

upoštevati, kadar sprejmejo ali nameravajo sprejeti odločbo iz člena 2(1), ki bi lahko ovirala prosti pretok izdelkov iz člena 34 Pogodbe, ki se zakonito trži v drugi državi članici.

9.6. Zato člena 34 in 36 PDEU in Uredba (ES) št. 764/2008 omogočajo zagotovitev prostega pretoka teh izdelkov v EU, pri čemer se upoštevajo varnostna vprašanja držav članic. Zato je primerno opozoriti, da je namen Direktive 91/477/EGS vzpostavitev in delovanje notranjega trga.

9.7. Prav tako je treba opozoriti, da v primeru odsotnosti natančnejših določb v zakonodaji na ravni EU za vse izdelke, namenjene potrošnikom, veljajo določbe Direktive 2001/95/ES o splošni varnosti proizvodov, ki v nekaterih primerih državam članicam omogoča, da iz prometa umaknejo ali odpokličejo nekatere nevarne izdelke.

9.8. Poleg tega bi vključitev vseh replik v področje uporabe Direktive 91/477/EGS pomenilo, da zanje veljajo tudi vse določbe Direktive. Zato je primerno opozoriti, da Direktiva od njene spremembe z Direktivo 2008/51/ES že ureja replike, ki se lahko predelajo v strelno orožje. Gre za nekatere plašilne pištole (ali nekatere replike, namenjene za streljanje s slepimi naboji), ki so zaradi svojega videza in postopka izdelave tako podobne strelnemu orožje, da se brez težav uporabljajo zahteve direktive (zlasti označevanje, sledenje, register strelnega orožja)[9].

9.9. Direktivo bi bilo težje razširiti na druge vrste replik, ker bi to pomenilo, da bi za izdelovalce, prodajalce in lastnike teh replik veljale vse obveznosti iz direktive. Države članice pa lahko že zdaj zahtevajo dovoljenje za posedovanje, pridobitev ali prenos replik v skladu s členom 36 PDEU.

9.10. Poleg tega in še vedno na podlagi zgornje predpostavke se kočljiva vprašanja nedvomno pojavljajo zlasti v zvezi z razčlenitvijo replik, vključenih v nomenklaturo iz Priloge I k Direktivi 91/477/ES, ki razvršča strelno orožje v različne kategorije.

9.11. Zaradi tega se zdi, na replik z različnimi značilnostmi in lastnostmi ni zaželeno vključiti v področje uporabe Direktive 91/477/ES, toliko bolj, ker so replike, ki se lahko predelajo in so zato podobne strelnemu orožju, zdaj zajete v Direktivi 2008/51/ES.

---

[9] Glej uvodno izjavo (4) Direktive 2008/51/ES: „Dokazi policijskih obveščevalnih služb kažejo na povečano uporabo predelanega orožja v Skupnosti. Zato je ključnega pomena, da se orožje, ki ga je mogoče predelati, vključi v opredelitev „strelnega orožja“ za namene Direktive 91/477/EGS.“